

Antidogma - A terror elleni háború ára emberéletekben

2012 augusztus 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Tommy Franks amerikai tábornok már a terrorizmus elleni háború kezdetén kijelentette, hogy „mi nem számoljuk a testeket”. Természetesen az afgán halottakról beszélt. Az a tény, hogy 9/11 összes áldozatának nevét márványtáblába vésve örökítették meg, drasztikus kontrasztot jelent {...}

{...}ahhoz képest, hogy ilyen érdektelenséget tanúsítanak az ? nevükben viselt háború nem amerikai áldozatai iránt.

Valójában ugyanis a háborúnak, amely már több mint egy évtizede tart, és amelynek során két országot lerohantak és megszálltak, legalább három másikat pedig megbombáztak, mindeddig egyáltalán nem mérték fel a közvetlen és közvetett emberveszteségeit.

Az a tény, hogy egy ilyen kiterjedt háború ilyen hosszú időn át tombolhat anélkül, hogy hivatalos akarat lenne a „többi” meggyilkolt számának meghatározására, mindent elmond arról a módról, ahogyan az USA és NATO-szövetségesei a háború árát kalkulálják. Ha a hivatalos politika nem számolja ?ket, ez azt jelenti, hogy a nem amerikai és nem szövetséges halottak, sebesültek, elt?ntek és elüldözöttek nem részei az egyenletnek. Az ENSZ és néhány társadalmi szervezet igyekszik fényt deríteni az ügyben, és a hivatalos obstrukció és a nyugati közvélemény közönye ellenére felbecsülni az áldozatok számát.

Afganisztánnal kezdve a 2001-es invázióval foglalkozó tanulmányok többsége 4 és 8 ezer közé teszi a hadm?veletekben megölt afgán civilek számát. 2003–2005 id?szakára nincsenek adatok, de 2006-ban a Human Rights Watch nem egészen ezer polgári áldozatot regisztrált. 2007-t?l 2011 júliusáig az ENSZ afganisztáni segélymissziója (UNAMA) legalább tízezerre becsüli a megölt civilek számát. Ezek a számok azonban nem

foglalják magukban a közvetett halottakat és a sebesülteket, a brit Guardian egyik cikke szerint ugyanis legalább húszezren veszítették életüket a lakosság erőszakos áttelepítése (deportálás) és az éhezés következtében, csak a háború első évében. Ráadásul az Amnesty International 250 ezerben valószínűsíti azon afgánok számát, akiknek 2001-ben külföldre kellett menekülniük, és legalább félmillióra azokét, akik azóta az országon belül voltak kénytelenek lakóhelyet változtatni.

Ami Irakot illeti, az Iraq Body Count szerint 2003 és 2011 augusztusa között kb. 115 ezer civil halt meg keresztülében, az ENSZ Egészségügyi Világszervezet család-egészségügyi tanulmánya azonban legalább 150 ezerre teszi a harcoló felek közötti összecsapások fegyvertelen áldozatainak számát, csak a megszállás első három évében.

A tekintélyes The Lancet brit orvosi hetilap jelentése szerint ugyanebben az időszakban a közvetett halottakkal együtt több mint 600 ezer iraki civil veszítette életét a háborúban, az Opinion Research Business független londoni közvélemény-kutató 2007 közepén közzétett tanulmánya viszont már egymillió erőszakos halotról beszél. Ugyanakkor az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága 2007 óta kétféle millió iraki menekültet tart számon más országokban, és ugyanennyien kényszerültek lakóhelyet változtatni az országon belül. A közvetett halottakról és sebesültekről nincs megbízható információ, de az (1991 előtt a régióban legjobbnak számító) iraki egészségügyi rendszer és általában az infrastruktúra tagadhatatlan összeomlása azt valószínűsíti, hogy a számuk legalább ennyire katasztrofális.

A NATO-szövetségesek által megszállt Afganisztánon és Irakon kívül a terrorizmus elleni háború kiterjedt néhány szomszédos országra is (Pakisztán, Jemen, Szomália), amelyekben amerikai pilótanélküli robotrepülőket (drónokat), különleges egységeket, titkosszolgálatokat és helyi kormánycsapatokat vetettek be. E hadműveleti területek titkos és „törvényen kívüli” természetére tekintettel nehéz felbecsülni az embervesztéseket.

A londoni City Egyetemen székelő Oknyomozó Újságíró Iroda (TBIJ) szerint 2004 és 2012 júniusa között az amerikai drónok legalább 357 esetben mértek csapást pakisztáni célpontokra (több mint háromszázszor az Obama-kormány alatt), legalább 2464 személy (köztük 484 civil és 168 gyerek) halálát okozva. A Washington Post Jemen ellen 38 bevetést említ, amelyek 241 ember (köztük 56 civil) életét követelték. Ha összesítjük ezeket szétszórt adatokat, az USA és a NATO minimum 140 ezer áldozatához jutunk, de könnyedén akár egymillió-százezerhez is, ami 14-110 ezer halottat jelent évente. Hogy jobban felmérjük azt, amit ez képvisel, nem árt emlékeztetni rá, hogy a második világháborúban az Anglia elleni náci „Blitzkrieg” 40 ezer polgári áldozattal járt. Másrészt arra is emlékeztessünk, hogy ebben a becslésben nem szerepelnek a 2003–2005-ös periódus közvetlen afganisztáni áldozatai, sem a 2003-tól napjainkig terjedő időszak közvetett áldozatai, ahogyan egyébként a nem drónok által, hanem más módokon (titkosszolgálati és kommandós akciók, „eltűnések”) okozott civil halottakat sem tartják számon, a helyi bábkormányok amerikai megbízásból végrehajtott „terroristaellenes” tisztogatásainak áldozatául esett ezrekről vagy inkább tízezrekről nem is beszélve. Mindezek mellett a sebesültek, árvák, jogfosztottak és az egész világon szétszórt amerikai offshore-börtönökben megkínzottak száma és sorsa szinte már szóra sem érdemes.

U.S. ATTACKED

HIJACKED JETS DESTROY TWIN TOWERS AND HIT PENTAGON IN DAY OF TERROR

A CREEPING HORROR

Buildings Burn and Fall as Onlookers Search for Elusive Safety

By N. R. SIENKIEWICZ
It has begun to rain. The terror arrived in sporadic bursts of chattering disbelief, signaled first by trembling floors, sharp eruptions, cracked windows. Then came the actual unfathomable realization of a gaping, flaming hole in the side of the tall towers, and then the same thing all over again in the other tower. It was the monstrous sight of bodies helplessly tumbling out, some of them to flames.
Finally, the tightly seamed shutters were reduced to nothing, these planes of metal raked through the descending streams, clearing the way for the buildings, slumped like torii on their sides. Every sound was chaotic. A plane appeared overhead. Was an airliner or military? No, it was a fighter jet. But was it friend or enemy? People screamed for their lives, but they didn't know where to go. Should they go north, south, east, west? They were told to get out of the towers. For those trying to find the way, some remembered jumping from the World Trade Center towers, the most beautiful thought of all finally dawning on them: nowhere was safe.
For several planes were seen yesterday morning, people in Lower Manhattan witnessed the spectacle, the incomprehensible, the terrible. "I don't know what the plane of hell looks like, but it's got to be like this," said John J. O'Connell, security director for an insurance firm in the trade center. "I've been a veteran, Vietnam, and I never saw anything like this."
The first warnings were small ones. Blackie Gray, Jim Franks, a film composer, was having breakfast at a small restaurant on West Broadway. He heard the sound of a jet. An airplane — he had it, it seemed, to be

President Vows to Exact Punishment for 'Evil'

By SERGE SCHIRMANN
Hijackers rammed jetliners into each of New York's World Trade Center towers yesterday, snipping both in a bolted storm of ash, glass, smoke and leaping victims, while a third jetliner crashed into the Pentagon in Virginia. There was no official count, but President Bush said thousands had perished, and in the immediate aftermath, the calamity was already being ranked the worst and most audacious terror attack in American history.
The attacks seemed carefully coordinated. The hijacked planes were all en route to California, and therefore graced with fuel, and their departures were spaced within an hour and 40 minutes. The first, American Airlines Flight 11, a Boeing 767 out of Boston for Los Angeles, crashed into the north tower at 8:48 a.m. Eighteen minutes later, United Airlines Flight 175, also headed from Boston to Los Angeles, plowed into the south tower.
Then an American Airlines Boeing 757, Flight 77, left Washington's Dulles International Airport bound for Los Angeles, but instead hit the western part of the Pentagon, the military headquarters where 3,000 people work, at 9:40 a.m. Finally, United Airlines Flight 93, a Boeing 737 flying from Newark to San Francisco, crashed near Pittsburgh, raising the possibility that its hijackers had failed in whatever their mission was.
There were indications that the hijackers on at least two of the planes were armed with knives and a few rifles.
In all, 266 people perished in the four planes and several scores more were known dead elsewhere. Numerous firefighters, police officers and other rescue workers who responded to the initial disaster in Lower Manhattan were killed or injured when the buildings collapsed. Hundreds were treated for cuts, broken bones, burns and smoke inhalation.
But the real carnage was concealed for now by the twisted, smoking, unshattered carcasses of the twin towers, in which thousands of people used to work on a weekday. The collapse of the towers caused another World Trade Center building to fall 7 hours later, and several

Continued on Page A17

A Somber Bush Says Terrorism Cannot Prevail

By ELIZABETH BUMLER AND DAVID S. SANDER
WASHINGTON, Sept. 12 — President Bush vowed tonight to continue to fight terrorism, to continue to fight the attacks on New York and Washington, D.C., and to continue to fight the destruction between the terrorists who committed these acts and the people who harbor them.
"These acts of mass murder were intended to frighten our nation into chaos and retreat, but they failed," the president said in his first speech to the nation from the White House. "Our country is strong. Terrorism acts can shake the foundation of our great nation, but they cannot touch the foundation of America."
His speech came after a day of confusion that began dawned in the presidential limousine in an early morning flight to an air base in Pennsylvania. He said the nation is strong. Terrorism acts can shake the foundation of our great nation, but they cannot touch the foundation of America.
The Bush spoke only hours after returning from a dining room across the country, as the Secret Service and military security forces moved him from Florida, where he woke up this morning expecting to spend his vacation in the Florida Keys. He said the nation is strong. Terrorism acts can shake the foundation of our great nation, but they cannot touch the foundation of America.
Continued on Page A17

Awaiting the Aftershocks

By R. W. APPLE Jr.
WASHINGTON, Sept. 12 — Yesterday's devastating and meticulously orchestrated attacks on the World Trade Center towers in New York and on the Pentagon outside of Washington plunged the nation into a warlike struggle against an enemy that will be hard to identify with certainty and hard to punish with precision.
The whole nation — to a degree that the whole world — shook at hijacked airplanes plugging into buildings that symbolize the financial and military might of the United States. The sense of security and self-confidence that had been built up since the September 11 attacks, from which recovery will take time. The aftershocks will be nearly as bad, as firefighters and rescue workers and people discover that friends or relatives are dead, lives are threatened, scores of jobs and destruction are visible in the aftermath of the September 11 attacks, from which recovery will take time. The aftershocks will be nearly as bad, as firefighters and rescue workers and people discover that friends or relatives are dead, lives are threatened, scores of jobs and destruction are visible in the aftermath of the September 11 attacks, from which recovery will take time.
Continued on Page A17

Continued on Page A17

Az el?bbi számok, bármennyire hiányosak, érthet?vé teszik, hogy az Egyesült Államok és NATO-csatlósai miért nem akarják hivatalosan is megállapítani azokat. A terrorizmus elleni háború megdöbbsent? „humánkötségének” az objektív számba vétele ugyanis annak beismerésére kényszerítené?ket, hogy a „terrorizmus” nem egyirányú, és hogy nem az ellenálló/szabadságharcos/gerilla egységek, hanem éppenséggel az államok rendelkeznek a leggyilkosabb fegyverekkel.

Franks tábornok választása, hogy nem számolja az ellenséges halottakat, egyáltalán nem meglep?. Ahogyan az USA és a NATO-országok közvéleményének érdektelensége az övét visszhangozza, azt bizonyítja, hogy a muzulmán áldozatok tekintetében valójában konszenzus uralkodik a nyugati országok lakossága és politikai osztályai között.

Csak ez magyarázhatja, hogy mindaddig nem születtek alapos tanulmányok a terrorizmus elleni háború civil áldozatairól, miközben tovább sirat(tat)ják 9/11 „háromezrét”, akiknek a nevében elkezdték és folytatják azt. Kifulladásig.

Gazdag István - demokrata.hu

Ajánló